

Jézus születésének hírüladása

Ez az evangéliumi rész Jézus születésének hírüladását beszéli el. A megtestesülés csodáját és titkát. Az előző rész János születésének hírüladásával foglalkozik.

Gábrriel, miután Zakariással beszélt, Názáretbe ment Máriához. Mária, mikor meglátta Gábrielt, valószínűleg megijedt: „*Ne félj Mária!*” – nyugtatta az angyal és elmondta neki, Isten mire választotta ki. „*Hogyan lehetséges ez...?*” - kérdezte Mária. Ekkor hangzik el a titokzatos jövendölés.

Mária válasza: „*Az Úr szolgáló leánya vagyok...*”

Mária elfogadta Isten akaratát. Nagyon fölzaklathatta, azokban a napokban útra kelt, hogy beszélhessen Erzsébettel arról, ami történt vele.

A következő kérdések merültek fel bennem:

- Zakariásnak látomása volt a templomban. Itt nem derül ki, hogyan jelenik meg Máriának az angyal. Elfogadom-e, hogy valamilyen összeköttetés van menny és föld között?
- Üzen-e ma is az Isten?
- Volt-e már olyan élményem, amit Istentől jövő válasznak gondoltam?
- Van-e olyan barátom, bizalmasom, mint Máriának Erzsébet, akinek a legnagyobb titkomat is el tudom mondani?
- Ez a történet ma is nehezen emészthető – ebben a formában. Hogyan történhetett, hogy Mária és József nem hitetlenkedtek, hanem vállalták a megbízást?
- Milyen erős a hitem?
- Vajon én kiválasztott vagyok? Ha igen, mivel bíztak meg?

Vágó Ottilia, Érd

Ami embernek lehetetlen, Istennek lehetséges. Isten Gábrriel angyalt küldte, ő volt a hírvívő Máriához. József jegyeseként élt Názáretben, készült közös életükre.

Miért éppen őt választotta Isten?

Mária lelki békéje, tisztasága rezonált Isten szándékára, választására, ezért tudta fogni az angyal üzenetét is, és elfogadni azt.

Mi a helyzet velünk, mit tudunk egymásért tenni, Istenért, magunkért?

A mai rohanó világunkban mennyi helyet, csendet tudok adni Istennek, rezonálok-e rá, meghallom üzenetét, megfejtem – megértem – elfogadom?

Lehet, hogy nem angyal képében jut el hozzám Isten üzenete. El tudom különíteni a mai evilágnak fontos üzeneteitől, a nyakunkba zúduló információáradattól?

Nem a békességteremtés, empátia, alázat, sorolhatnám tovább, jellemző napjainkra.

Mikor állítjuk, állítom fel a fontossági sorrendet: újra és újra?

Nagytakarítás: csend, belső béke, Istenre figyelés, rezonálás Isten üzenetére, bármilyen formában kapom; megfejtem, megértem, elfogadom.

Vighné Marika